

ת.צ. 04-17-4827

בבית המשפט השלום

נתניה

בעניין:

גורית הפטר, ת.ז. 028560779

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד דוד אנגור ואו שלומי כהן,
מרחוב הבונים 2, ת.ד. 8126 נתניה, 4250451
טל: 09-7684699, פקס: 09-7737812

- נגד -

בית משפט השלום
נתניה
04-04-2017
נדקבל / נבדק
חתימה

הנתבעת

סיימן שחר בע"מ, ח.פ. 511120321
מטלון 71 תל אביב יפו מיקוד 6685703

סכום התביעה: 1,733,320 ש"ח

סכום התביעה האישי: 49 ₪

כתב תביעה

א. מבוא ורקע עובדתי:

1.א. תמצית התובענה בקיצור נמרץ

1. בשוק המזון קיימת תחרות עזה בתחום הגבינות. כך למשל על גבי מדפי המרכולים, מוצעים לציבור הרחב בכל זמן נתון, מגוון רחב של סוגי גבינות שונות. בפני הצרכן הסביר עומדות אפשרויות רבות והוא אינו כבול למספר מצומצם של מוצרים. רק ברור כי צרכן סביר יעדיף לצרוך גבינה טבעית ללא חומרים משמרים על פני גבינה המכילה חומר משמר.
2. על החשיבות הרבה אשר ציבור הצרכנים רואה בצריכת מוצרים ללא חומר משמר יעידו מאמציהן הרבים של יצרניות ומשווקות מזון מהמובילות במדינת ישראל כגון שופרסל, תנובה וטרה לפתח ולהתפאר במוצרי גבינות ללא חומרים משמרים. כך למשל יוצגו דוממות ספורות לפיתוחים אילו:

3. הנתבעת, מוסיפה למוצריה חומר משמר בדמות הרכיב E-202, אולם במצג שווא, אינה מציינת את תפקידו הטכנולוגי ובו בעת מכנה את מוצריה בכינוי "100% חלב עיזים". מיותר לציין כי מוצריה רחוקים כרחוק מזרח ממערב מלהכיל 100% אחוז חלב עיזים.

כך למשל המוצר "מיני בושה עם שום ועשבי תיבול - 100% חלב עיזים" (להלן מיני בושה) מכיל בין שלל רכיביו תרביט לקטית, חומר קרישה ואת תוסף המזון E-202. כך גם המוצר "בושה מרסי שף חלב עיזים 100%" (להלן מרסי שף) מכיל בין שלל רכיביו אף הוא את תוסף המזון E-202.

ואם יתמהה הקורא, מהו אותו רכיב המכונה E-202? הרי כי המדובר בלא פחות מאשלגן סורבט (באנגלית: Potassium sorbate E-202, חומר משמר שנועד להאריך את חיי המדף של המוצרים.

- תמונת המוצרים "מיני בושה עם שום ועשבי תיכול - 100% חלב עיזים" ואו "בושה מרסי שף חלב עיזים מצ"ב **כנספח "3"** לבקשת האישור.

4. ומדוע נמנעת הנתבעת מלציין בסמוך לשם רכיב המזון E-202 כי המדובר בחומר משמר? מסיבה פשוטה, הנתבעת משוקקת גבינות פרמיום אשר מחירן הינו מעל 19 ש"ח ל 125 גרם. לנתבעת ברור כי ציון התפקיד הטכנולוגי של רכיב המזון - חומר משמר - לא רק תלמד את צרכניה כי אין המדובר ב 100% גבינת עיזים אלא תפגע במחזור המכירות. מכאן כי באמצעות הסתרת מידע מטעה הנתבעת את ציבור הצרכנים וגורמת לביצוע עסקאות לא כלכליות. - לא מיותר לציין כי בהתנהלות זו הנתבעת **אינה** מכבדת את אוטונומיית הפרט של הצרכן וזכותו לקבל מידע מלא, מקיף ומפורט אודות הרכיבים אותם הוא צורך לגופו - ובמיוחד מקום בו המדובר בצריכת חומר משמר.

חומר משמר - פוטסיום סורבט E-202

5. על מנת לסבר את האוזן יובא הסבר אודות המושג החשוב לעניינו. החומר המשמר E-202.

"אשלגן סורבט (אנגלית: Potassium sorbate) הוא מלה האשלגן של חומצה סורבית (E202) המשמש לשימור מזון באופן דומה לחומצה סורבית (E200). החומר נועד למניעת או האטת שינויים בצבע ובטעם של מזון..."

"...אשלגן סורבט גורם לגירוי עור, העיניים ודרכי הנשימה. לצד מחקרים המלמדים כי החומר בטוח לשימוש על סמך ניסיון ארוך טווח, מחקרים במעבדה הראו כי החומר הינו רעיל ומוטגני (כלומר יוצר מוטציות) לתאי דם אנושיים. אשלגן סורבט נמצא כרעיל לדג"א אנושי בתאים לימפוציטיים (תאים ממערכת החיסון) פריפריאליים, ועל כן נמצא כי הוא משפיע לרעה על מערכת זו. החומר לעתים קרובות משולב עם חומצה אסקורבית ומלחי ברזל, שילוב שגם הוא מוטגני לדג"א. במפגש של הארגון המזון והחקלאות העריכו כי הכמות המומלצת לצריכה של אשלגן סורבט לאדם היא 0.1%-0.025%. לפיכך שיערו כי הצריכה היומית המקובלת היא 12.5 מ"ג / קילוגרם, או 875 מ"ג ליום עבור מבוגר ממוצע (שמשקלו לערך 700 קילוגרם)..."

6. מכאן ברור כי לנתבעת אין כל אינטרס גלולת לציבור הצרכנים מידע אודות העובדה כי למוצרים נשוא בקשת אישור זו הוסף חומר משמר, קל וחומר כאשר בתחרות העזה בשוק הגבינות, כאמור, מחלבות רבות על כל מוצריהן, כדוגמת מחלבת טרה, חודלות מליצר ולשוק מוצרי גבינה המכילים חומרים משמרים ותחת זאת מייצרות מוצרים איכותיים יותר אשר אינם כוללים חומר משמר.

7. למרבה הצער אין המדובר במעידה חד פעמית שכן שבועות ספורים בטרם הגשת בקשת אישור זו, הוגשה לבית משפט נכבד זה באמצעות הח"מ בקשת אישור כנגד הנתבעת בעילה של אי גילוי תפקידו הטכנולוגי של רכיב מזון אחר - E-160B. ואם יתמה חקורא, ובצדק, מהו אותו רכיב E-160B אשר גם לגביו נמנעה הנתבעת מגלולת את תפקידו הטכנולוגי, **צבע מאכל** - תוסף מזון - שהוסף לגבינת "צידר **כתום**".

8. אם כן, הנתבעת **משוקקת את מוצרי המזון** "מיני בושה" ואו "מרסי שף" (להלן **המוצרים** /או **הגבינות**), יודעת היטב מהו תפקידו הטכנולוגי של תוסף המזון E-202 (חומר משמר). למרבה הצער, מטעמים מסחריים הנוגדים את טובתו של הצרכן, בוחרת הנתבעת בכוונת מכוון - על מזבקות התרגום בשפה העברית - שלא לציין ברשימת הרכיבים את מטרתו הטכנולוגית של הרכיב E-202 שהינה חומר משמר - ואת על אף כי קיימת חובה ברורה על פי דין.

9. ויודגש, לצרכן התמים אין כל יכולת לדעת ואו לחשוך כי למוצרים חוספו חומרים משמרים - במיוחד כאשר הנתבעת מציגה את המוצרים בכינוי "100% אחוז חלב עיזים".
10. אם כן, הנתבעת בחרה בדרך הקלה לתארך את תפוגת מוצריה וזאת תוך הוספת חומר משמר E-202. דא עקא, הנתבעת מסתירה מציבור הצרכנים את תפקידו הטכנולוגי של הרכיב, חומר משמר. בכך הפרה הנתבעת הוראות דין שונות לרבות את הוראות סעיף 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון)(תוספי מזון) 2001 המורה כך:
- (א) מזון ארוז מראש המכיל תוסף מזון מן המפורטים בתוספת הראשונה, יסומן ברשימת הרכיבים שבו, בשם תוסף המזון וכן באחד משמות הקבוצות המפורטות בתוספת השניה בהתאם למטרתו הטכנולוגית העיקרית.
- (ב) מזון ארוז מראש המכיל תוסף מזון שאינו מן המפורטים בתוספת הראשונה יסומן, ברשימת הרכיבים כמזון, בשם תוסף המזון או מספר ה- E שלו וכן באחד משמות הקבוצות המפורטות בתוספת השניה בהתאם למטרתו הטכנולוגית העיקרית.
11. מדובר בחוראה טריוויאלית. כינוי כגון E-202 אינו אומר דבר לצרכן התמים. צרכן זה יעיין ברשימת הרכיבים בחיפוש אחר חומר משמר - לשוא.
12. אלא שבהתאם לתוספת השניה, ולרשימת התפקידים הטכנולוגיים המפורסמת באתר משרד הבריאות¹ וכן על פי "רשימת תוספי מזון על פי תקנות בריאות הציבור (מזון)(תוספי מזון) התשמ"א – 2001 מהדורה מעודכנת 2016", תוסף המזון E-202 הינו חומר משמר, וחובה לציין את מטרתו הטכנולוגית ברשימת הרכיבים, ולבטח שלא להסתפק בציון מספר ה- E שלו שהינו מספר הניתן לתוסף מזון בקהילה האירופאית. לנוחות הקורא יובא לעיל העמוד הרלוונטי העוסק בתוסף המזון הרלוונטי לעניינו.

¹ http://www.health.gov.il/UnitsOffice/HD/PH/FCS/Documents/technological_list_nov05.pdf

מספר	שם	תחום	סוג
E150c	Ammonia caramel		צבע מאכל
E150d	Sulfite ammonia caramel		צבע מאכל
E151	Brilliant black BN, Black PN		צבע מאכל
E153	Vegetable carbon		צבע מאכל
E154	Brown FK		צבע מאכל
E155	Brown HT		צבע מאכל
E160a	Carotenes		צבע מאכל
E160a i	Mixed carotenes		צבע מאכל
E160a ii	Beta-carotene		צבע מאכל
E160b	Annatto, bixin, norbixin		צבע מאכל
E160c	Paprika extract, capsanthin, capsorubin		צבע מאכל
E160d	Lycopene		צבע מאכל
E160e	Beta-apo-8'-carotenal (C 30)		צבע מאכל
E160f	Ethyl ester of beta-apo-8'-carotenic acid (C 30)		צבע מאכל
E161b	Lutein		צבע מאכל
E161g	Canthaxanthin		צבע מאכל
E162	Beetroot red, betanin		צבע מאכל
E163	Anthocyanins		צבע מאכל
E170	Calcium carbonates		צבע מאכל
E170	Calcium carbonate	מוצק התגיישות, חייצר	צבע מאכל
E170 (i)	Calcium carbonate	מוצק התגיישות, חייצר	צבע מאכל
E170 (ii)	Calcium hydrogen carbonate	מוצק התגיישות, חייצר	צבע מאכל
E171	Titanium dioxide		צבע מאכל
E172	Iron oxides and hydroxides		צבע מאכל
E173	Aluminium		צבע מאכל
E174	Silver		צבע מאכל
E175	Gold		צבע מאכל
E180	Lithorubine BK		צבע מאכל
E200	Sorbic acid		חומר משמר
E202	Potassium sorbate		חומר משמר
E203	Calcium sorbate		חומר משמר
E210	Benzoic acid		חומר משמר
E211	Sodium benzoate		חומר משמר

מספר התוסף - סימול בינלאומית
 סימול התוסף - סימול בינלאומית
 (תוסף מספר 4, תוסף מספר 5)

מספר E	שם תוסף	CI No. (1)
	i Chlorophyll	75610
	ii Chlorophyllins	75615
E141	Copper complexes of chlorophyll and chlorophyllins	75615
	i Copper complexes of chlorophyll	
	ii Copper complexes of chlorophyllins	
E142	Green 5	44060
E150a	Plant carotenes	
E150b	Cassia malleo caroteni	
E150c	Annatto caroteni	
E150d	Sulfite anemone caroteni	
E151	Brilliant black BN, Black 2BN	20440
E152	Vegetable carbon	77200
E155	Brown HT	20285
E160a	Carotenes	
	i Mixed carotenes	75130
	ii Beta-carotene	40680
	iii Beta carotene from <i>Blattaria</i> species	
	iv Algal Carotenes	
E160b	Annatto, plain, natural ⁽¹⁾	75130
E160c	Paprika extract, capsanthin, capsaicin	
E160d	Lycopene	75125
E160e	Beta-apo-8'-carotenol (C 30)	40620
E160f	Ethyl ester of beta-apo-8'-cyclic acid (C 30)	40825

- רשימת תפקידים טכנולוגיים מצ"ב **כנספה "4"** לבקשת האישור.
- רשימת תוספי מזון על פי תקנות בריאות הציבור (מזון)(תוספי מזון) התשמ"א - 2001 (מהדורה מעודכנת 2016) מצ"ב **כנספה "5"** לבקשת האישור.

13. המדובר בחטעיה גסה, ומכוערת, קשה להלום מצב דברים בו הנתבעת לא תגלה את תכליתו הטכנולוגית של תוסף המזון, בפרט לאור העובדה שהנתבעת בחרה לחבלית על גבי אריזת המוצר, כי המדובר "בחלב עזים 100%".

14. המועצה הישראלית לצרכנות עמדה על החשיבות שבגילוי התפקיד הטכנולוגי של תוסף מזון – כך כמופיע באתר המרשתת המופעל מטעמה:

"תוספי מזון הם תומרים המוספים בתהליך הייצור לחלק ממוצרי המזון לצורך מטרה טכנולוגית (כגון שימור, שיפור מרקם), אשר לא נועדו, כשלעצמם, לצריכה כמזון. תוספי המזון אינם כוללים חומרי טעם וריח ותוספי תזונה (בעיקר ויטמינים ומינרלים)."

"בארץ נהוגה השיטה האירופאית של סימון תוספי מזון, על ידי קוד מספרי המתחיל באות E"

"...למה חשוב לנו לדעת מהם תוספי המזון למיניהם ?
 יש אנשים הרגישים לתוספי מזון מסוימים אך לא תמיד יכולים הם לפענח אם תוסף מזון זה או אחר הוכנס למזון..."

<http://www.consumers.org.il/category/food-supplements-e-numbers>

15. הנתבעת על-כן יוצרת לעצמה יתרון בלתי הוגן אל מול יצרניות הוגנות שבחרו בפתרונות הקשים יותר, כגון ייצור גבינות ללא חומר משמר ו/או למצער יצרניות המציינות על פי דין תפקידו הטכנולוגי של מספר ה E המצויין ברשימת הרכיבים. הנתבעת רוצה ליהנות מכל העולמות: להשתמש בחומר משמר מחד, ולמתג את המוצר ו/או להסתיר מהצרכן כי אין המדובר במזון המכיל חומר משמר מאידך.

2.א. פרטים אודות הנתבעת והתובעת :

16. הנתבעת, א.סיימן סחר בע"מ, הינה כמוגדר על ידה באתר האינטרנט מטעמה, "יבואנית מותגי מזון איכותיים" משוקת בין השאר את המוצרים נשוא בקשת אישור זו.

- פרטי הנתבעת מאתר רשם החברות מצ"ב בנספח "6" לבקשת האישור.

17. התובעת משתדלת להימנע מצריכת חומרים משמרים. התובעת רכשה בסניף שופרסל דיל ברחוב המלאכה באזור התעשייה החדש בנתניה את המוצרים גבינת "בושה מרסי שף חלב עיזים 100%" (בר קוד 523230025638) וגבינת "מיני בושה עם שום ועשבי תיבול – 100% חלב עיזים" (בר קוד 523230025652) במשקל 125 גרם כל אחת. למיטב זיכרון התובעת, מחיר המוצר במעמד הרכישה עמד על כ 19 ₪ ביחס לכל פריט. ויודגש, בטרם רכשה התובעת את המוצרים, בחנה האחרונה את רשימת הרכיבים ולא הבחינה כי קיים בהם חומר משמר.

18. אין ברשות התובעת את חשבונית רכישת המוצרים וזאת מעת והתובעת אינה נוהגת לאסוף חשבוניות רכישת מוצרי מזון. יחד עם זאת, אריות המוצר בושה מרסי שף הועברה ע"י התובעת לבא כוחה ותוצג ככל שהדבר ידרש. ויובהר, מייעוץ משפטי שקיבלה התובעת, בחרה האחרונה שלא לרכוש את המוצרים בשנית וזאת אך ורק לשם המצאת חשבונית מס חדשה, על אף כי יכלה לעשות זאת בנקל.

19. התובעת לא העלתה בדעתה כי המוצר כולל חומר משמר או הכירה את משמעות המונח E-202. ורק בדיעבד למועד הרכישה, ולאחר שצרכה מהמוצרים, נתחורר לתובעת כי המדובר בחומר משמר. התובעת הוטעתה במהלך הרכישה לחשוב כי המוצרים אינם כוללים חומר משמר ולו יודעה זאת בטרם הרכישה הרי כי הייתה נמנעת מלרכושם ורוכשת מוצר אחר.

ב. הטיעון המשפטי:

ב.1. עילת הפרת חובה תקוקה

20. יסודותיה של עוולת הפרת חובה תקוקה מנויים בהוראות סעיף 63 לפקודת הנזיקין, המורה אותנו באופן הבא:

"(א) מפר חובה תקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

21. לעולת הפרת חובה תקוקה חמישה יסודות (ראה ע"א 145/80 וענין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לז(1) 113, בעמ' 139): (א) קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק (ב) החיקוק נועד לטובתו של הנזוק (ג) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו, (ד) ההפרה גרמה לניזוק נזק (ה) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזקים אליו נתכוון החיקוק.

קיום חובה בהתאם לדין והפרתה בידי הנתבעת

22. הנתבעת הפרה את הוראות סעיפים 15 ו 17 לחוק הגנה על בריאות הציבור(מזון) התשע"ו - 2015 המורים כך:

סימון מזון 15. (א) יצרן או יבואן יסמן את המזון או את אריזתו, לפי העניין, בהתאם לחיקוקים אלה ולא יאוחזר מהמועדים הקבועים בסעיף קטן (ב) או בסעיף 90, לפי העניין:

(1) הוראות לעניין סימון שנקבעו בתקנות לפי חוק זה;

(2) סימונים כפי שנקבעו באחד או יותר מאלה:

(א) חקנים רשמיים לפי חוק החקנים החלים על מזון, לרבות על חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(ב) תקנות או צווים, שהותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות או בהסכמתו, לפי סעיף 37(ב) לחוק הגנת הצרכן;

(ג) צווים לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים החלים על מזון, לרבות על חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(3) הוראות לפי פסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון", שעניינן סימון מזון.

(כ) יצרן ישלים את עמידתו בסימונים לפי סעיף קטן (א) בטרם הובלת המזון למחסן שנמצא מחוץ לאתר הייצור או למשווק, אלא אם כן נקבע אחרת ברישיון הייצור שלו.

(ג) יבואן ישלים את עמידתו בסימונים לפי סעיף קטן (א), בהתאם להוראות סעיף 90.

(ד) משווק יסמן את המזון או את אריזתו בהתאם להוראות כאמור בסעיף קטן (א) החלות על פעולתו כמשווק או נוגעות למקום ממכר המזון.

17. עוסק במזון לא יעשה אחד מאלה במטרה להטעות את מקבל המזון בנוגע למהותו או למהותו או לאיכותו של מזון: לאיכותו של מזון

(1) לעניין יצרן...

(2) לעניין יצרן, יבואן או משווק – סימן מזהב בניהול להוראות סעיפים 15 ו-16, או תיאור מזהב באמצעות תווית, מסמך, פרסומת או הצגה אחרת של מידע באופן שאינו תואם את המזון או את תכונותיו;

(3) לעניין משווק – מכירת מזון שהוסף לו חומר או רכיב או שטופל או עובד כאמור בפסקה (1), או מזון שסומן או תואר כאמור בפסקה (2).

23. בהתאם להוראות התקנים ו/או התקנות שיובאו לעיל היה על הנתבעת לסמן באופן ברור את התפקיד הטכנולוגי של תוסף המזון - קרי היותו חומר משמר.

24. כך גם, מעת והנתבעת לא פירטה במסגרת רשימת הרכיבים את שמו הקבוצתי של תוסף המזון הרי כי הפרה גם את הוראות סעיף 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (תוספי מזון) 2011 המורות כך:

(א) מזון ארוח מראש המכיל תוסף מזון מן המפורטים בתוספת הראשונה, יסומן ברשימת הרכיבים שבו, בשם תוסף המזון וכן באחד משמות הקבוצות המפורטות בתוספת השניה בהתאם למטרתו הטכנולוגית העיקרית.

(ב) מזון ארוח מראש המכיל תוסף מזון שאינו מן המפורטים בתוספת הראשונה יסומן, ברשימת המרכיבים במזון, בשם תוסף המזון או מספר ה- E שלו וכן באחד משמות הקבוצות המפורטות בתוספת השניה בהתאם למטרתו הטכנולוגית העיקרית.

25. בהתאם לתוספת השניה, לרשימת התפקידים הטכנולוגיים ו/או לרשימת תוספי מזון על פי תקנות בריאות הציבור (מזון) (תוספי מזון) התשמ"א - 2001 (מהדורה מעודכנת 2016), התוסף (E-202) חינו חומר משמר, ומשכך חובה היה על הנתבעת לציין בסמך למספר התוסף את מטרתו הטכנולוגית.

26. ציון מספר ה- E, אין בו ללמד דבר וחצי את הצרכן. הנתבעת הפרה את הוראות הדין ומנעה מצרכניה מידע בסיסי ביחס להוספתו של חומר משמר למוצרים הנמכרים על ידה.

27. הנתבעת אף הפרה את הוראת סעיף 3.3 לתקן ישראלי ת"י 1145 סימון מזון ארוח מראש (להלן תקן 1145) המורה כך:

כל סימון יהיה נכון, לא מטעה וניתן להוכחה

- תקן ישראלי 1145 מצ"ב בנספח "7" לבקשת האישור.

התיקו נועד לטובתו של הניזוק

28. סעיפי החוק ו/או התקנות ו/או התקנים אותם הפרה הנתבעת, נועדו להגן על הצרכן פן יוטעה, כפי שהוטעה התובעת.

29. סעיפים אלו נועדו להבטיח תאימות בין מוצרי מזון דומים, להקל על הצרכן את יכולת ההשוואה ולסייע בקבלת החלטות כלכליות מושכלות. אלא שהנתבעת אינה מעוניינת שהצרכן הסביר יידע כי מוצריה

מכילים חומר משמר, ומכאן שבחברה להסתפק בשם חסר המשמעות E-202, ללא מתן גילוי נאות בדבר היותו חומר משמר.

גבימתו של נזק

30. עקב הפרת הוראות הדין נגרם לתובעת נזק ממוני ונזק שאינו ממוני.
31. בשל הסימון המטעה בניגוד להוראות התקנות, סברה התובעת כי היא רוכשת מוצר ללא חומר משמר. התובעת לא יכלה לדעת כי קיים במוצרים חומר משמר ולא הייתה רוכשת וצורכת את מוצרים לו ידעה זאת.
32. בנסיבות בהן רוכש הצרכן מוצר טוב פחות ממה שנתכוון לרכוש הוא זכאי לפיצוי בגין נזקו הממוני. הפיצוי יכול שיהיה בגובה מחיר המוצר או בשיעור נמוך יותר (השבה חלקית) (ת.א. (ת"א) 2474/02 **רותם תומר נ' מת"ב מערכות תקשורת בבבלים בע"מ** (27.5.2004)). שיעור ההשבה החלקית נקבע בין היתר בהסתמך על שיקולים שונים לרבות, חומרת המעשים, הפער בין המוצר כפי שהוצג ובין המוצר כפי שנמכר וכיוצ"ב. למקרים בהם נפסקה השבה בשיעור חלקי ראה למשל (תק (י-ם) 4952/07 **הזז אביבה נ' אדמון גיל** (12.5.2008), פורסם ב"נבו"), תק (י-ם) 4952/07 **הזז אביבה נ' אדמון גיל** (12.5.2008), פורסם ב"נבו").
33. בנוגע לנזקה הממוני של התובעת הרי כי למען השמרנות, יועמד שיעור ההשבה החלקית על 50% ממחיר של המוצר. מעת וכל מוצר נרכש ע"י התובעת במחיר של כ 19 ₪ ומעת נרכשו על ידה שני פריטים, הרי כי נזקה הממוני של התובעת מוערך בסך של 19 ₪.
34. מעבר לנזק הממוני נגרם לתובעת גם נזק שאינו ממוני של פגיעה באוטונומיה ועוגמת נפש. נזקים כגון אלו הוכרו בע"א 1338/97 **תנובה נ' ראבי**, פד נז(1) 672, 682, שם נאמרו הדברים הבאים בידי כב' השופטת נאור:

"אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם וממה יימנעו. מי שרוצה למשל לצרוך רק מזון כשר, ויסתבר לו בדיעבד שהמזון שהוצג תוך הטעיה אינו כזה, יחוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחוש גם מי שצורך רק מזון אורגני, והתברר לו בדיעבד שמזון שפורסם כמזון אורגני אינו כזה. מי שתובע לקנות חלב דל שומן דווקא לא יסכין עם כך שימכרו לו תוך הטעיה חלב שבו שיעור השומן גבוה, ולהפך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף. לכל צרכן וצרכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבטאות לעתים את האידיאולוגיה שהוא מאמין בה כדרך לחיים נכונים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר כשרות יוכל לומר לשומר הכשרות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שהובע לשמור על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן."

35. התובעת סבלה מחוסר נוחות ונפגמה יכולת החשוואה שלה לבחור מבין מוצרים דומים. כך נקבע בת"א 1169-07 **לאה הראל נ' שטראוס מחלבות בע"מ ואח'** (20.10.2010), פורסם ב"נבו":

"טענה זו, על שני חלקיה, איך ביכולתי לקבל. התובעת טענה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות להשוות את מחירי המוצרים למחירי מוצרים אחרים, דבר שהיה אפשרי אם הנתבעות היו מסמנות את אריוות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק כזה אמנם אינו נזק ממוני או רכושני, אך

הוכר בפסיקה כנוק שיש לפצות עליו. ומאז שנפסקה ההלכה בעניין ראבי (ראו: עא 1338/97 תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיקראבי, נו (4) 673 (2003)) אין עוד מניעה הלכתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשוות מחירים ולרכוש את המוצר שבו יתפוז על יסוד שיקולי מחיר, איכות ושאר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית. כנוק שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו (ראו למשל: בש"א (ת"א) 1877/06 (תא 1036/06) שרית טל נ' מרכז רפואי רבין (קמפוס ביליטסון) (טרם פורסם, [פורסם בנבו] 31.5.10)). נזק כזה ניתן לראות כנובע הן מהפרת החובה החקוקה והן מהפרת איסור ההטעה המיוחדת לנתבעות ומשום כך אין מנוס מלדחות טענה זו של הנתבעות."

36. התובעת מעריכה את נזקה הבלתי ממוני, בדמות אי הנוחות, עוגמת הנפש והפגיעה ביכולת החשוואה באופן שמרני בסך כולל של 30 ₪.

37. סך נזקי התובעת מוערכים לפיכך באופן שמרני בסך של 49 ₪.

2.ב. עולות הרשלנות

38. סעיף 35 לפקודת הנזיקין קובע באופן הבא:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות — הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

סעיף 36 מוסיף בחקשר זה:

החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף."

39. עולות הרשלנות מורכבת משלושה יסודות: קיום חובת זהירות, הפרת חובת הזהירות וגרימה של נזק, ראה ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לו(1) 113, 122 (להלן: עניין ועקנין).

40. לעניין קיומה של חובת זהירות איש לא יחלוק כי הנתבעת חבה בחובת זהירות, הן מושגית והן קונקרטית, כלפי לקוחותיה לנהוג באופן שלא יגרום להם נזק, לרבות ממוני ו/או בלתי ממוני.

41. הנתבעת חבה חובת זהירות, מושגית וקונקרטית, גם כלפי התובעת.

42. בעניין ועקנין, נקבע כי קיומן של חובת זהירות מושגית וקונקרטית נקבעות בהתאם למבחן הצפיות, במסגרתו יש לבחון האם אדם סביר מסוגל לצפות את הנזקים שנגרמו.

43. לעניין תפירת חובת הזהירות, חרי שאין כל ספק כי אי ציון תפקידו הטכנולוגי של תוסף המזון ברשימת הרכיבים, הינו פועל יוצא של התרשלות הנתבעת. בהתאם לפסיקה, מוטלת החובה על מזיק לנקוט באמצעי זהירות סבירים. כפי שנקבע בעניין ועקנין (בעמ' 131):

"חובתו של המזיק היא לנקוט אמצעי זהירות סבירים, ואחריותו מתגבשת, רק אם לא נקט אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי הזהירות נקבעת על-פי אמות מידה אובייקטיביות, המגולמות באמירה, כי על המזיק לנהוג, כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות העניין. אדם סביר זה אינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את רמת הזהירות הראויה. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות משפטית השאלה אינה, מהו האמצעי שמבחינה פיסית מונע נזק, אלא השאלה היא, מהו האמצעי שיש לדרוש כי ינקטו אותו בנסיבות העניין. על בית המשפט לאזן בין האינטרס של הפרט הניזוק לביטחונו האישי, לבין האינטרס של המזיק לחופש פעולה, וכל זה על רקע האינטרס הציבורי בהמשכה או בהפסקתה של אותה פעילות. על בית המשפט להתחשב כסכנה ובגודלה. עליו להתחשב בחשיבותה החברתית של הפעולה. עליו לשקול את האמצעים הדרושים למניעתה"

44. הותרת מתדלים אילו תוביל לזילות הדין בחשיבות הוראות הדין בקרב הנתבעת ובקרב יצרני ו/או יבואני מזון אחרים.

45. לעניינו, לא ננקטו אמצעי הזהירות המינימליים הנדרשים מיצרן ו/או יבואן לעמוד בהוראות תקנות המחייבות אותו לסמן את תפקידו הטכנולוגי של תוסף המזון לצד שמו ברשימת הרכיבים.

3.2. עילת הטעיה

46. חוק הגנת הצרכן הינו דבר חקיקה צרכני שתכליתו – הגנה על הצרכן. בין היתר, מטרת החוק היא למנוע הטעייה של הצרכן ולגרום לעוסקים במשק לתבוא לידעת הצרכן מידע מלא אודות הנכס או השירות הנרכש. על תכליתו של חוק הגנת הצרכן עמדה כבי השופטת שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 **ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ**, פ"ד נח(4) 584, בפסקה 9 לפסק דינה:

החוק בא להשליט אורחות התנהגות על המגזר העסקי ולקבוע כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. החוק בא להבטיח כי העוסק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף על-מנת להתעשר שלא כדין על חשבונם של הצרכן. על-מנת להגן על הצרכן נקבעו בחוק "...שורה של חובות ואיסורים על העוסקים – היצרנים, היבואנים, הסוחרים ונותני השירותים – שמטרתם הכוללת היא למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות, ולתת לו כלים לממש את זכויותיו..."

וכפי שנקבע ברע"א 8733/96 **רוברט לנגברט נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(1), 168:

מטרתו של החוק אם כן, להגן על הצרכן, כך שבעשותו עסקה יעמוד לרשותו מלוא המידע ההוגן והנאות, על פיו יוכל לנצל כצעדיו ולגבש החלטתו בדבר פעילותו הצרכנית, "חוק הגנת הצרכן נמנה עם התחיקה המתערבת בחוזים שבין צדדים לא שווים, והמטילה על הצד החזק - הספק - חובת הוגנות מוגברת כלפי הצד החלש - הצרכן ... חוק הגנת הצרכן תובעת לאזן את חוסר השוויון שבין הצדדים על-ידי הטלת חובת גילוי על ספקים."

47. העילה המרכזית הקבועה בחוק הגנת הצרכן היא עילת ההטעיה. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, קובע את הבאות:

”2. איסור הטעיה²

(א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחול, בכתב או בעל-פה או בכל דרך אחרת – העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים לעסקה:

- (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
- (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;
- (3) ...
- (4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם
- (5) ...
- (6) ...
- (7) ...
- (8) ...
- (9) ...
- (10) ...
- (11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם;
- (12) ...
- (13) ...
- (14) ...
- (15) ...
- (16) ...
- (17) ...
- (18) ...
- (19) ...
- (20) ...
- (21) ...

48. אחריותה של הנתבעת כיצרנית ו/או משווקת המוצרים נשוא התביעה, קבועה במפורש בסעיף 2(ב) לחוק הגנת הצרכן הקובע כי:

”(ב) לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות.”

² ההדגשות, כאן ובכל מקום אחר, אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

49. על יסודות עילת ההטעיה, וכן על ההבחנה בין "הטעיה במעשה" ובין "הטעיה במחדל" עמדה כב' השופטות שטרסברג כחן ברע"א 2837/98 ארד נ' בוק התבדה הישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נד(1) 600, בפסקה 8 לפסק דינה:

"הטעיה היא הצהרה כוחבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים טער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שורא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי-גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלוחם (ראו: ג' שלו דיני חוזים [9], בעמ' 225; ד' פרידמן, נ' כהן חוזים (כרך ב) [10], בעמ' 787). ודוק: אין דין עילת ההטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור ההטעיה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת ההטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה (ראו סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973), הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל "דבר... העלול להטעות צרכן" (ההדגשה שלי - ט' ש' כ') גם אם הלה לא הוטעה בפועל (ראו: סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן וכן ע"א 1304/91 טפחות - בנק משכנתאות לישראל בע"מ נ' ליפרט [1], בעמ' 326)."

50. סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן מורה באופן הבא:

"דין מעשה או מתדל בניגוד לפרקים ב', ג', ד' או ד' 1 כדין עוולה לפי פקודת הגזיקין [נוסח חדש].
(1א) הזכות לסעדים בשל עוולה כאמור נתנה לצרכן שונפע מהעוולה, וכן לעוסק שונפע, במהלך עסקו, מהטעיה כאמור בסעיף 2."

51. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן מורה באופן הבא:

חובת גילוי לצרכן

4(א) עוסק חייב לגלות לצרכן -

- (1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;
- (2) ...
- (3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

52. לענייננו, המוצרים נשוא התביעה, מהווים "נכס" כתגדרתו בחוק הגנת הצרכן ומתאפיינים בכך (תכונה) שהוסף במרכיביהם חומר משמר, רק ברי כי מוצר שהוסף לו חומר משמר ערכו פוחת באופן משמעותי ביחס למוצרים מקבילים. כך גם קיימת חובה מכת התקנות כמפורט לעיל לציין את תפקידו הטכנולוגי של תוסף המזון.

53. מכאן שאי ציון בושימת הרכיבים כי הוסף למוצר חומר משמר, מונעת ומעקרת את יכולתו של הצרכן לדעת זאת. באופן זה הנתבעת מאיינת הנתבעת את יכולתו של הצרכן לבדוק את כדאיות רכישת המוצר ולקבל החלטה מדעת חן ביחס לערכו של המוצר והן ביחס לכדאיות רכישת המוצר אל מול מוצרים מתחרים.

54. בענייננו, הנתבעת הייתה חייבת לגלות לציבור הצרכנים כי הוסף חומר משמר למוצרים. הנתבעת נמנעה מלעשות כן ולא גילתה לצרכנים דבר זולת מונח חסר ערך ומטעה.

55. על חובת הגילוי המוטלת בהתאם לסעיף זה נאמרו הדברים הבאים בידי כבי' השופט הנדל, לעניין גילוי העובדה שיש לתחזק שעון כדי למנוע חדירת מים אליו, כאשר באותו עניין גולו הפרטים הנדרשים, אך באופן שאינו בולט מספיק (בניגוד לענייננו בו לא גולו כלל) בברע (ב"ש) 726/05 יצחק פנקס נ' פדני תכשיטנים בע"מ (13.2.2007, פורסם ב"נבו"):

רצוי לשאול מהיכן נוצרה חובת הגילוי. חוק הגנת הצרכן הכללי, בין היתר, לסייע לצרכן להכיר מה טיבו של הנכס שקיבל תמורת מיטב כספו. סעיף 4(א)(2) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981 שכותרתו "חובת גילוי לצרכן" קובע: "עוסק חייב לגלות לצרכן - ... כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה במשתמש בו או אדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל". אכן כל נכס והתכונות שלו. אלו הגלויות לעין ואלו הגסתרות ממנה. מטרת החוק להגן על הצרכן שלא יינזק מחמת חוסר ידיעה לטיבו של הנכס שנמצא ברשותו ונקנה לשימוש".

56. יסודותיה של עולת ההטעיה, כאשר מדובר בעולה נזיקית, הם כדלקמן (ראה וחשווה: דנא 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נו (6) 385):

- (א) מעשה או מחדל העלול להטעות צרכן.
- (ב) הטעיה בעניין מחותי בעסקה.
- (ג) הסתמכות מצד הצרכן על המצג המטעה.
- (ד) גרימתו של נזק.

מעשה או מחדל "העלול להטעות צרכן"

57. הנתבעת הטעה את צרכניה בעניין מהותי, לעניין הטיב, ורכיבי המוצר – לעניין הטיב, חיתו של המוצר לא 100% גבינת עיזים. לעניין רכיביו – העובדה כי הוסף לו חומר משמר.

58. הנתבעת נמנעה בניגוד לדין מציון תפקידו הטכנולוגי של הרכיב E-202 לצד שמו ברשימת הרכיבים, שכן היא אינה מעוניינת שהצרכן הסביר יידע כי במוצר מצוי חומר משמר.

59. מדובר במעשה שיש בו בוודאות כדי להטעות את הצרכן. הצרכן התמים אשר אינו בקיא בתוספי מזון וברכיבים למיניהם במוצרי המזון לרבות חומרים משמרים, צבעי מאכל, מייצבים, מתחלבים, ממותקים וכי' (וקיימים מאות סוגים כאלו), אינו יכול לדעת כי רכיב E-202 הינו חומר משמר.

60. הנתבעת אף יוצרת יתרון בלתי הוגן כלפי יצרניות חוגנות, כדוגמת מחלבת טרה, תנובה ועוד, שבחרו בפתרונות הקשים יותר, למכירת גבינה ללא חומרים משמרים. הנתבעת רוצה ליהנות מכל העולמות: להשתמש בחומר משמר מחד ולהימנע מציון העובדה שהוסף למוצר חומר משמר, מאידך.

הטעיה בעניין מחותי בעסקה

61. דומה כי לא תיתכן מחלוקת, כי עסקינן בהטעיה **בעניין מהותי בעסקה**. סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן קובע רשימה של חזקות שבהתקיימן ההטעיה היא בעניין מהותי. בענייננו, מדובר בהטעיה בעניין מהותי בעסקה, בין היתר לפי החזקות הבאות:

א. סעיף קטן (1) – הטעיה לעניין **הטיב והמהות של המוצר**.
טיבו של מוצר שהוסף לו חומר משמר נחות ביחס למוצר שלרכיביו לא הוסף לו חומר משמר.

ב. סעיף קטן (2) – הטעיה לעניין **מרכיבי המוצר**.
אי ציון התפקיד הטכנולוגי של תוסף מזון ופועל מכך כי במוצר קיים חומר משמר הינה הטעיה ביחס למרכיבי המוצר.

ג. סעיף קטן (4) – הטעיה לעניין **התועלת שניתן להפיק מהמוצרים**. רק ברי כי מזון הכולל חומר משמר אינו דומה למזון נטול חומר משמר מבחינת התועלת אותה מפיק הצרכן – צרכן סביר יעדיף לצרוך מזון ללא חומר משמר לעומת מזון הכולל חומר משמר. משכך הטענה הנתבעת את ציבור צרכניו לעניין התועלת אותה ניתן להפיק מהמוצרים.

ד. סעיף קטן (11) – הטעיה לעניין התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם.
סעיף 3.3 לתקן ישראלי ת"י 1145 סימון מזון ארוז מראש (להלן תקן 1145) מורה כי כל סימון יהיה נכון, לא מטעה וניתן להוכחה. לענייננו אין חולק כי הסימון E-202 הינו מטעה, מקום לא לא מפורט תפקידו הטכנולוגי.

62. עסקינן איפה במקרה חנופל באופן מובהק תחת מספר חזקות הקבועות בסעיף 2(א) לחוק.

הסתמכות על המצג המטעה

63. בהתאם להוראות הדין, ולפסיקת ביהמ"ש העליון בפרשת ברזני, הרי שלעניין דרישת ההסתמכות, הרי שזו מחייבת כי כאשר מדובר במצג מטעה, יוכיח הצרכן כי הוא הסתמך על המצג וכי כתוצאה נגרם לו נזק. כאשר מדובר בתביעה ייצוגית, ובכלל בהקשר הצרכני, **נקבע כי ניתן לאמץ דרישת ההסתמכות מרוכבת, וכי קשיים בהסתמכות הקבוצתית ניתן לפתור על דרך הגמשת כללי הראיות או פסיקת פיצוי לטובת הציבור**. כפי שנקבע בד"א 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נו 385 (6), 423:

"בתרגום הדברים ובהחלתם על ענייננו: לו הייתה לברזני עילת תביעה אישית, ובית-המשפט היה מכיר בו כזכאי להגיש תובענה ייצוגית, ולו הכיר בית-המשפט בתובענה הייצוגית לגופה, כ"אז היה בית-המשפט רשאי לקבוע דרכים ראיות כנראה לו לדרכי הוכחתו של יסוד הקשר הטיבתי בין הפרסום המטעה לבין הנזק שנגרם לכל אחד מבני הקבוצה, לרבות לגבי הנזק שנגרם לכל אחד ואחד מהם. וכלשון תקנה 9(א) הנזכרת: "...שכל חבר הקבוצה יוכיח את זכותו לסעד המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנזק שנגרם לו". כך בתצהיר, ובהנחיית תקנה 9(ג) – גם בדרך אחרת שתיראה לבית-המשפט. .. זאת ועוד, בע"א 1337/97 תנובה מרכז שיתופי לשוק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' ראבי [19] – אשר ניתן זה לא-מכבר – קבעה השופטת נאור (בדעת יחיד) כי יש לאמץ אל-תוך **חוק הגנת הצרכן** הסדר המכונה "שיפוי ופיצוי מיוחד", והוא הסדר שנקבע בתובענות ייצוגיות שלפי חוקים אחרים, ובהם סעיף 46ט לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988; סעיף 16ט לחוק הבנקאות (שירות ללקוח) וסעיף 62ט לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשמ"א-1981. הוראות אלו ניסוחן זהה, ונביא מהוראת סעיף 46ט לחוק

ההגבלים העסקיים.. הסדר דומה – ובה בעת גם שונה – יימצא בהוראת סעיף 216(ב) לחוק התכרות, תשנ"ט-1999, המדבר על פיצויים בחובענות ייצוגיות לפי אותו חוק. מהוראות אלו נרע כי מקום שמתן פיצוי נפרד לכל אחד מבני הקבוצה אינו מעשי, רשאי בית המשפט להיב את הנחבע בדרכי פיצוי מיוחדות או בסעדים אחרים כפי שימצא לנכון, ובלבד שהנחבע לא ייאלץ כמובן לשלם יותר מן הנוק שנגרם. ראו עוד והשוו: [37] *Daar v. Yellow Cab Company* (1967).

64. כמו כן, גם בדרישות בעניין ברזני חל ריכוך, ונקבע בהסתמך על עמדתו של כב' השופט חשין כי במקרים הראויים ניתן להסתפק גם בהסתמכות "עקיפה" על מצג. כך למשל, בענין מגה גולפלקס קבע ביהמ"ש המחוזי כי די בהפצת קטלוג ובו מצג מטעה על מנת לקיים את דרישת הקשר הסיבתי וכי אין צורך בחוכמת חשיפתם הפרטנית של יחיד הקבוצה לקטלוג, ראה בשא (ת"א) 5989/06 אילן ג'אן נ' אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ (7.9.2010, פורסם ב"נבו").

באיסור ההטעה הצרכני הדגיש המחוקק כי המדובר בפרסום העלול להטעות, וזאת אף אם התקיימה שרשרת עובדתית שהפרסום בראשיתה והצרכן הניזוק באחריתה. כך נקבע בדנ"א ברזני: "... נוסף ונאמר כי קשר סיבתי (עובדתי ומשפטי) הנדרש מהוראות סעיף 2(א) לחוק, אינו משמיע מאליו, לדעתי, הסתמכות מפורשת וישירה של צרכן על מצג שהציג עוסק. זאת, שלא כהוראות חוק אחרות, ובהן הוראת סעיף 56 לפקודת הנוזקים, שלפיהן נדרש מפורשות קשר סיבתי של הסתמכות. אפשר שצרכן לא יסתמך באורח ישיר על מצג של עוסק, ובכל-זאת יתקיים קשר סיבתי נדרש, דהיינו כי מצגו של העוסק היה (כלשונו של סעיף 64 לפקודת הנוזקים) "הסיבה או אחת הסיבות לנוק". כך הוא למשל במקום שניתן להוכיח כי פרסום שפרסם עוסק – פרסום העלול להטעות צרכן בעניין מהותי – הגיע שרשרת עובדתית שבסופה נגרם לצרכן נזק. דוגמה: פרסום פלוגי הטעה את פלוגי, וניתן להצביע על קשר סיבתי בקירבה ראויה בין אותו פלוגי לבין צרכן שנגרם לו נזק. לשון אחר: בהקשר עניינינו ראוי לפרש את מושג ההסתמכות בפרישה רחבה, ככולל לא אך הסתמכות ישירה בלבד ... פרסום העלול להטעות צרכן מגבש עולה כהוראת סעיף 2(א) שלחוק. וכשמתקיים קשר סיבתי ראוי בין אותו פרסום לבין נזק שנגרם לצרכן – היא זה קשר סיבתי ישיר על דרך של הסתמכות או קשר סיבתי עקיף על דרך של שרשרת סיבתית ראויה מן הפרסום ועד לצרכן – היא אותו צרכן זכאי לפיצוי. לשון אחר: על הצרכן התנבע להראות כי הפרסום המטעה הגיע שרשרת אירועים שבסופה הגיעה אליו וגרמה לו נזק" (דנ"א ברזני, פסקאות 39-40 לפסק דינו של כב' השופט חשין, ההדגשות נוספו). די בהפצתו של הקטלוג המטעה לרוקחים ולנקודות המכירה בראשיתה של השרשרת העובדתית, והנוק שנגרם לצרכן בסופה של השרשרת כדי לספק את דרישתו של המחוקק. יודגש כהקשר זה כי נקודות המכירה הנוכחות אינן בהכרח מאוישות ב"איש מקצוע" בעל השכלה רפואית. לא מן הנמנע כי כנקודת מכירה ייחשבו גם הנויות טבע, מדפי מוצרים טבעיים בבתי מרקחת ובחנויות כלבו וכיוצא באלו. יש לזכור כי כתוסף מזון, משווק המוצר באופן חופשי, בצורה נגישה וללא מרשם. משכך, אין הצרכן נדרש כלל לאיש מקצוע "מתווך" בינו ובין מוצר המדף...

65. פסיקה זו אושרה בידי ביהמ"ש העליון שהיה ער לסוגיית ההסתמכות, וקבע כי מדובר בעניין הנוגע ל**כימות הנזק** אשר יש לבררו במסגרת התובענה לגופה, ראה רע"א 7540/10 אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ נ' אילן ג'אן (11.12.2011, פורסם ב"נבו").

"כמו כן סבורים אנו כי הדין בטענות הנחבע מתאים להתברר בדרך של תובענה ייצוגית. אכן, כפי שטוענות התובעות בבקשת רשות הערעור, לא ניתן להתעלם ממספר קשיים העשויים להתעורר במסגרת הדין בתובענה הייצוגית במקרה דנא. כוונתנו בעיקר לסוגיית כימות הנוק שנגרם לחברי הקבוצה

ולשאלת ההסתמכות על הפרסום המטעה. נאולם, בית המשפט המחוזי היה ער לסוגיות אלה במסגרת הדין בבקשת האישור. כך, לעניין הנוק ציין בית המשפט המחוזי כי נוכח העובדה שהתוסף הקל על תסמיני הכאב של הנתבע, הרי שהוא וצרכנים דומים לו נהנו ממנו במידה מסוימת. לפיכך, קבע בית המשפט כי הנוק שנגרם הינו בגובה חלק מהסכום ששולם עבור התוסף ולא בגובה הסכום במלואו, כפי שנטען בבקשת האישור. ברי, כי שאלת כימות הנוק תחברר במסגרת הדין בתובענה הייצוגית לגופה.

66. כמפורט לעיל בחלק העובדתי, התובעת הוטעתה מאי סימון כי המוצרים כדון ובשל כך נגרמו לה הנזקים שפורטו לעיל.

גרימתו של נזק

67. נגרם לתובעת ולחברי הקבוצה נזק ממוני ובלתי ממוני מובהק. הנוק מפורט בקשר עם עלת הפרת חובה חקוקה.

4. ב. הסעדים המגיעים לכלל חברי הקבוצה

4.2. ב. צווי עשה וסעד הצהרתי:

68. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי, ולפיו הנתבעת הפרה את הוראות הדין. כמו כן, מתבקש ביחמ"ש הנכבד ליתן צו עשה, ולהורות לנתבעת לתקן את הסימון על אריזות מוצריה באופן בו לצד שם תוסף המזון – E-202, יצוין תפקידו הטכנולוגי, כי היותו חומר משמר.

69. סעד שכזה הינו אפשרי ואף ראוי בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות. כפי שנקבע בידי כב' השופט אלטוביה בבש"א (ת"א) 21177/04 גינדי טל נ' מגדל חברה לבטוח בע"מ (נבו, 15.1.2009):

"כפי שנקבע לעיל, הפרו הנתבעות את חובת הגילוי היזום המוטלת עליהן בכך שלא הסבו את תשומת לבם של המבוטחים המשרתים בצו"ל כי בעת השרות כפופה יכולת ניצול הפוליסות להוראות רשויות הצבא. לפיכך, יש להיעתר לבקשתם של התובעים ולהעניק להם את הסעד ההצהרתי החלופי הנדרש על ידם, היינו חיקתם של הפגמים שנפלו בפוליסות...

לא נותר אלא לקבוע כיצד על הנתבעות למלא אחר חובת הגילוי היזום בקשר עם הוראות הדין הצבאי. באשר לכך, יש להתייחס לנדרש מהמבטח בשני מועדי הזמן הרלוונטיים למידע נשוא התובענה, היינו בשלב עובר לכריתתו של הסכם הביטוח ובמהלך תקופת הביטוח עובר לגיוסו של המבוטח. ראשית – על הנתבעות, לכלול בפוליסת הביטוח פסקה "בולטת", במשמעות שניתן למונח זה בדין הביטוח, המפנה את תשומת לב המבוטח כי השימוש בפוליסה כפוף בעת השרות הצבאי להוראות הצבא המשתנות מפעם לפעם. שנית – על המבטח ליידע את המבוטח לקראת מועד גיוסו הצפוי, במועד שמאפשר ביטול ההתקשרות מבהינת גבית תשלומי הפרמיה, כי אופן השימוש בכיסוי הביטוחי מושפע מהוראות הצבא..

כן ראה בש"א 3423/07 דוד סלומון נ' מחלבות גד בע"מ (נבו, 3/9/2009), ת.צ (מרכז) 1925-08-09אמירדורזברגנ' אי.פי.אי. (תנועה/חחניה) (ישראל) בע"מ (נבו, 5/7/2010).

ב.4.3 סעד כספי

70. הערכת הנוק בשלב זה הינה בעייתית, הואיל ובידי התובעת חסרים נתונים המצויים בידי הנתבעת. לכן, נערך בשלב זה חישוב על סמך הערכות **תוך שהתובעת מותירה בידה את האפשרות לתקן את תחשיב הנוק המצרפי עת יתקבלו נתונים מידי הנתבעת**. הערכת הנוק מותנית בין השאר בנתון כמותי אודות כמות המכירות, ממנו ניתן יהיה להסיק מבחינה סטטיסטית את כמות הרוכשים ובכך להעריך את הסעד בראש הנוק בדמות "פגיעה באוטונומיה". הנוקים מפורטים לעיל:

71. אין לתובעת נתונים מדוייקים בדבר היקף מכירות המוצר נשוא התביעה ע"י הנתבעת. בהינתן כי מחזור מכירות המוצרים מיום תחילת המכר ובכפוף למועדי החתיישנות הקבועים בחוק עומד על 800,000 ש"ח, חרי כי בהתאמה לנוקה של התובעת, (50%) יוערך הנוק הממוני בסך של 400,000 ₪.

72. לעניין הנוק הבלתי ממוני של הקבוצה, מעת והמוצר נמכר במרכולים שונים ובמחירים שונים, יוערך מחירו על דרך השמרנות בסך של 18 ₪ ליחידה. מכאן כי בהערכה שמרנית נמכרו כ 44,444 פריטים, ובדומה לנוקה הבלתי ממוני של התובעת, יוערך נוקו של כל צרכן בסך של 30 ₪ (30 * 44,444) ביחס לכל פריט שנצרך. מכאן כי נוקם הבלתי ממוני של חברי הקבוצה יוערך בסך של 1,333,320 ₪.

73. סך הנוק הממוני והבלתי ממוני יוערך אם כן בסך של 1,733,320 ₪

74. "דרך המלך" במתן סעד במסגרת תביעה ייצוגית הינה באמצעות פסיקת פיצוי אינדיבידואלי לכל חבר בקבוצת התובעים.

75. בהקשר זה, קובע סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות באופן הבא:

(א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשאי הוא במסגרת החלטתו על מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה להורות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי הענין, ובלבד שלא יהיה בכך כדי להכביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:

(1) על תשלום פיצוי כספי או על מתן סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור;

(2) **על כד שכל חבר קבוצה יוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר:**

(3) על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ובלבד שסכום הפיצוי הכולל ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שכפני בית המשפט; הורה בית המשפט על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל כאמור, רשאי הוא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנוקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל

פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; נותרה יתרת סכום לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, יורה בית המשפט על העברתה לאוצר המדינה."

76. החוק קובע מנגנון גמיש במסגרתו יחא רשאי ביהמ"ש לקבוע כיצד ניתן יהיה להוכיח את נזקם האישי של החברים בקבוצה, כאשר בהתאם לסעיף 20(א)(3) יתרת הכספים – אשר לא יידרשו – תועבר לאוצר המדינה.

77. לחליפין, במידה ויתגלו קשיים באיתור חלק מחברי קבוצת התובעים (מה שסביר מאוד בהתחשב בסכום התביעה הנמוך), ניתן יהיה ליישם את עקרונות "הפיצוי לטובת הציבור" הקבועים בסעיף 20(ג) לחוק:

"מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין."

78. פסיקת סעד לטובת הציבור הוכרה גם כסעד ראוי בפסק-דינה של כבוד השופטת נאור בענין **תנוכה נ' ראבי** (בעמ' 687):

"שאלת הסעד ושאלת הגדרתה של "הקבוצה" הן שאלות שיש ביניהן, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עמד בצדק על כך שאין דרכם של צרכנים לשמור קבלות בגין רכישת החלב, ויהיה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי שפתרון אפשרי לקושי בזיהוי חברי הקבוצה שסביר שאכן יתעורר הוא שייקבע פיצוי לטובת הקבוצה או לטובת הציבור..."

לביית המשפט סמכות רחבה לקבוע את הסעד, ועמדתה היא שגם בתביעות לפי חוק הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעד לטובת הציבור או סעד לטובת הקבוצה."

79. את חישוב הסך הכולל של הפיצוי לחברי הקבוצה ניתן יהא לעשות באמצעות כלים סטטיסטיים או בדרך של אומדנא. כפי שנקבע למשל לאחרונה ע"י ביהמ"ש העליון בע"א 345/03 **רייברט נ' יורשי המונח משה שמש ז"ל** (ניתן ביום 7.6.07):

"סיכומם של דברים עד כה, עקרונית ניתן לקבוע את הנזק בתובענות ייצוגיות בדרכים שונות אשר מיושמות בקשת רחבה של מצבים. מן הצד האחד עומדת, כנקודת מוצא, דרך ההוכחה הקבועה בסעיף 20(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות ובתקנות ניירות ערך, לפיה מוכח הנזק באמצעות הגשת תצהירים על-ידי כל אחד מחברי הקבוצה. דרכי הוכחה נוספות, אשר קרובות במהותן להליך האינדיבידואלי, מבוססות על קביעת נזק של כל אחד מחברי הקבוצה אך זאת, ללא ניהול הליך מפורט של הגשת תצהירים, אלא באמצעות חישוב כללי המבוסס על נתונים עובדתיים שאינם שנויים במחלוקת או ניתנים להוכחה פשוטה. ניתן, כמובן, לשלב בין שתי הדרכים, על-ידי התוויית נוסחה כללית שתיושם, לגבי כל אחד מיחיד הקבוצה, על-פי הנתונים המיוחדים הנוגעים לו. מן העבר האחר, קיימות דרכים נוספות לקביעת הפיצוי המבוססות על קביעת סכום הנזק הכולל שנגרם לקבוצה כולה באמצעות שיטות שונות שפורטו לעיל. לכסוף במקרים בהם לא ניתן לחשב את הנזק (אף שאין חולק כי נגרם), קיימת אפשרות לקבוע את סכום הפיצוי גם על דרך האומדנא."

ג. שכר טרחה וגמול

80. תקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע 2010, מורות כי יש לפרט במסגרת בקשה לאישור תובענה ייצוגית גם את דרך חישוב הגמול לתובע המייצג ושכר הטרחה לבא כוחו. סעיף 23(ב) לחוק תובענות ייצוגיות – המתייחס לשכר טרחת עורך הדין - קובע באופן הבא:

"בקביעת שיעור שכר הטרחה של בא כוח מייצג לפי סעיף קטן (א), יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:

- (1) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
- (2) מורכבות ההליך, הטרחה שטרחה בא הכוח המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, וכן ההוצאות שהוציא לשם כך;
- (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית;
- (4) האופן שבו ניהל בא הכוח המייצג את ההליך;
- (5) הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית.

ואילו סעיף 22(ב) לחוק תובענות ייצוגיות – המתייחס לגמול לתובע המייצג - קובע באופן הבא:

"בקביעת שיעור הגמול יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:

- (1) הטרחה שטרחה התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, בפרט אם הסעד המבוקש בתובענה הוא סעד הצהרתי;
- (2) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
- (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית."

81. אנו מציעים, כי שכר הטרחה והגמול ייקבעו כחלק מהתועלת שהביאה בקשת אישור זו לחברי הקבוצה ו/או כפונקציה מהסעד האופרטיבי אשר יושג באמצעות בקשת אישור זו, כן אנו מציעים כי בקביעת גובה הסכומים יתחשב ביהמ"ש הנכבד אף בעניינים הבאים:

- (א) התועלת שתצמח לחברי הקבוצה מהפסקת ההטעיה ומשיווק מוצר הנתבעת בהתאם לדין.
- (ב) מידת החשיבות הציבורית של התביעה, העוסקת בסימון המנוגד לדין של מוצרי מזון.
- (ג) העבודה היסודית שהושקעה בהגשת התובענה ובכתיבתה. בכתיבת הבקשה הושקעו עשרות רבות של שעות עבודה.

82. בשלב זה, ומקום בו גודל הקבוצה וגובה הסכומים שנגבו מחבריה, אינו ידוע, הרי שאין מקום לנקוב בנתונים מספריים ביחס לשיעור שכר הטרחה והגמול.

ד. אחרית דבר

83. מהאמור לעיל עולה, כי מתקיימים כלל התנאים הנדרשים לצורך אישורה של התובענה כייצוגית וכי תובענה זו מגשימה את תכליותיו של החוק.

84. מכל האמור לעיל מתבקש ביהמ"ש הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן:

- (א) לאשר את ניהול התובענה כתובענה כייצוגית, לדון בה ולהכריע בה לטובת התובעת.
- (ב) להורות על הדרכים להוכחת נזקם של יחידים הקבוצה.
- (ג) לפסוק לטובת חברי הקבוצה פיצוי כאמור בבקשת האישור או כל סכום אחר אותו ימצא ביהמ"ש הנכבד לנכון לפסוק בנסיבות העניין בהתחשב בין היתר בשאלה אם לאחר הגשת התביעה המשיכה הנתבעת במעשיה הפסולים.
- (ד) להורות על מתן צווי עשה וצווים הצהרתיים כמפורט לעיל, לרבות **שינוי הסימון על גבי האריזה**.
- (ה) לפסוק פיצוי מיוחד לתובעת בגין הטרחה, והסיכון אותו נטלה על עצמה למען חברי הקבוצה.
- (ו) להורות על תשלום שכר טרחה לעורכי הדין המייצגים בהתאם לשיקולים שפורטו לעיל.

דוד אנגור, עו"ד
כ"כ התובעת

יפוי כח

אני(נו) הח"מ, נורית הפטר, ת.ז. 028560779 ממנה(ים) בזה את עוה"ד אנגור דוד ו/או שלומי כהן מרח' הבונים 2 נתניה, להיות באי-כוחי(נו) ולפעול עבורי(נו) בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב בנוגע להגשת בקשת אישור להכיר בתביעה כייצוגית כנגד א. סיימן סחר בע"מ, ח.פ. 511120321 ובכל הערעורים, ובכל הערעורים, ערעורים שכנגד, דיון מחדש, דיון נוסף, התנגדויות ו/או משפט חוזר בענין זה, עם זכות ורשות לחתום ולהגיש בשמי(נו), כל מיני תביעות, עתירות, בקשות, לרבות בקשות לבית המשפט הגבוה לצדק, הזמנות, התראות נוטריוניות, קובלנות פליליות, התנגדויות, כתבי הגנה, תביעות נגדיות, כתבי ערעור וערעור נגדי, בכל הדרגות עד הדרגה האחרונה ועד בכלל, ולהופיע בשמי(נו) לשם כך בפני כל בתי המשפט ו/או בתי דין ו/או טריבונלים שיפוטיים ו/או טריבונלים מעין שיפוטיים ו/או שופט חוקר ו/או וועדות בסמכות של וועדות חקירה ו/או משרדי ההוצאה לפועל ו/או כל בורר או בוררים ו/או מוסדות ממשלתיים ו/או עירוניים ו/או ציבוריים ו/או פרטיים; בא כוחי(נו) הנ"ל יהיה רשאי, לפי ראות עיניו בשמי(נו), להגן, להצטרף כצד שלישי, לצרף צדדים שלישיים, להשביע, לשמוע עדים, לקבל תצהירים ולהגישם, להכחיש כתבים, חתימות וחתימות, להתפשר בענין הנ"ל על דעת עצמו, לקזז, להפסיק לגמרי או זמנית את ההליך המשפטי או לוותר עליו, כולו או מקצתו, לנהל את הענין לפי ראות עיניו, למסור את הענין לבוררות, למנות בורר, להזמין עדים, למנוח מומחה(ים), לדרוש עיקולים זמניים וסופיים או אחרים, להגיש המרצות, להשיב לשאלות, ליתן פרטים נוספים ולבקשם, להגיש ולחתום על כתבי טענות, בקשות קבלת כתבי בי דין וכל מסמך משפטי אחר, לעשות את כל הפעולות ולנקוט בכל ההליכים לפי חוק ההוצאה לפועל והתקנות שהותקנו על פיו, לגבות ולקבל כפסים המגיעים לי (לנו) או שיגיעו לי (לנו) בעתיד בקשר לני"ל, לעשות כל דבר ולנקוט בכל הליך על פי חוק סדר הדין הפלילי ותקנותיו, תקנות סדר הדין האזרחי וכל תקנות סדרי דין בבתי משפט ובבתי דין ובטריבונלים שיפוטיים, לעיין בפרטיכלים, עדויות, מסמכים ופואיים ומסמכים כלשהם בבתי משפט, בטריבונלים שיפוטיים, ועדות חקירה, במשטרה, ובכל מוסד ו/או גוף ו/או אדם אחרים ולהעתיקם ו/או לצלמם, לעשות את כל אותן ההוצאות בקשר לענין הנ"ל שימצא לנכון ולמנוע בקשר לענין הנ"ל, והח"מ לא יערער(ו) על מעשיו של מורשי הנ"ל או מעשי ממלא מקומו ו/או תבא מכוחו בתוקף יפוי כח והרשאה אלה, בדרך כלל הנני(נו) מוסר(ים) בזה לבא כוחי(נו) הנ"ל את כל הסמכויות הניתנות למסירה על פי החוק לבא כח בענין הנ"ל.

בא כח הנ"ל יהיה מוסמך להתפשר בכל התיק ו/או לבטלו לפי שיקול דעתו בלבד ומבלי לקבל את הסכמת(נו).

לבא כוחי תהיה הזכות לקזז מכל סכום כספי המגיע ושיגיע לי(נו), בהתאם לחשבונכם, לרבות הוצאות משפט שייפסקו לטובתי(נו). את שכר טרחתו והוצאותיו וכן לעכב תחת ידו כל כסף המגיע ושיגיע לי(נו) כאמור וכן ניירות, מסמכים ותעודות שלי(נו) ו/או המגיעים ושיגיעו לי(לנו) הנמצאים או שיימצאו תחת ידו, עד לסילוק כל תביעה או תביעות שלו כלפי(נו) מכל סוג שהוא.

לבא כוחי(נו) תהיה הזכות להפסיק את ביצוע השליחות בשמנו בכל עת, לרבות אם לא ישולם שכרו על ידנו משלמות.

ולראיה באתי(נו) על החתום היום, יום 02 לחודש אפריל שנת 2017.

חתימה

עו"ד אנגור דוד
מ.ר. 73896
עורך דין

אני מאשר את החתימות הנ"ל :
מ.ר. 73896
עורך דין

טופס פתיחת הליך אזורי

(לפי תקנה 7 א' (ב) לתקנות סדר הדין האזורי, התשמ"ד-1984)

תאריך: 04/04/2017

בנתניה

הליך: תובענה 1 תביעה שכנגד כתיק ערעור הודעה לצד שלישי כתיק בקשה בכחב כתיק

ג. התיק: א (אזורי) ב (בקשה רשות ערעור) ג (בקשה בכחב) ד (אזורי) ה (המרצת פתיחה) ו (מעמד אישי) ז (ערעור אזורי) ח (ערעור מס הכנסה) ט (ערעור משפחות היילים) י (ערעור נכים) יא (ערעור שונה) יב (פירוקי חברות ופשיט"ר)

סדר דין: ד (ריגיל) מ (מקוצר) נ (מהיר)

נושא התובענה: קוד: 173 תיאור: תובענה ייצוגית סכום התובענה: 1,733,316 ש"ח

שם [פרטי ומשפחה/חברה/מוסד]	ת.ז.ח.פ.מ.ז.	כתובת	טלפון	פקס
נורית הפטר	028560779			

שם [פרטי ומשפחה/חברה/מוסד]	ת.ז.ח.פ.מ.ז.	כתובת	טלפון	פקס
א. סיימון טהר בע"מ	511120321	חטלון 71 תל אביב יפו ניקוד 6685703		

כעניין עיכון המנח: מספר זהות: תאריך הפטירה:

סוג	קוד	תיאור
סוג עיכון	173	בקשה על דרך תובענה ייצוגית

סמן אם הוגשה בקשה לפטור מאגרה סמן אם כל מגישי התובענה פטורים מאגרה סמן אם מתבקשת המצאה ידנית לכל הצדדים סמן אם מגישי התובענה מסכימים לפנות להליך גישור (כן לא)

אם חלק ממגישי התובענה מסכימים לפנות להליך גישור - ציין את פרטיהם:

פרט בקשוח אם נפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

מספר התיק	שם התיק	תיאור

פרט באי כוח לפי סדר הופעה בתובענה (במידה שמגיש התובענה מיוצג):

מס' ע"ד	שם ע"ד	מס' רישיון	כתובת	טלפון	פקס
1	אנארי ע"ד	73856	הביניים 2 נתניה		
2					

שם ממלא הטופס: אנגור דוד, עו"ד החתימה:

- לרבות בקשה בכחב שהוגשה לפני פתיחת התיק העיקרי.
 - לפי רשימה של נושאי תובענה המצורפת (במקרה של סתירה בין הקוד לבין התיאור, (במקרה של סתירה של סתירה בין הקוד לבין התיאור, הקוד הוא מחייב).
 - נא לחדש את פרטי כל בעלי הדין שכנגד, ככל הידוע.
 - לידיעתך, אם בית המשפט לא יוכל לדון בתובענה או להמשיך את הדין בה בשל חוסר מעש מצד בעלי הדין, ללא הסבר מגיה את הדעת-עלולה התובענה להימחק.
- © נערך על ידי מחולל הטפסים, ניר בר משור עו"ד www.barlawyers.com

תקנות חובענות ייצוגיות, חש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הנרח: הודעה לפי חוק חובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: נתניה

שמות הצדדים: 1. נורית הפטר באמצעות ב"כ עו"ד אנגור דוד

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

א. סיימן סוחר בע"מ, ח.פ. 511120321 באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עו"ד דוד אנגור

כתובת: הבונים 2 אזור התעשייה פולג, ת.ד. 8126 נתניה 4250451

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר
זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: "כל צרכן אשר רכש גבינות המיובאות ו/או המשווקות ע"י המשיבה לרבות אך לא רק גבינת "מיני בושה עם שום ועשבי תיבול - 100% חלב עיזים" ו/או "בושה מרסי שף חלב עיזים 100%" ואשר רשימת רכיבי המוצר הכילו את תוסף המזון E-202 וזאת מבלי לגלות לציבור הצרכנים את מטרתו הטכנולוגית ו/או כי המדובר בחומר משמר"; מועד הגשת הבקשה: 04/04/17; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם המשיבה הפרה את הדין לעניין סימון טובין; תמצית הבקשה לאישור התובענה: הטעיית ציבור הצרכנים עקב אי סימון כדין; הסעד המבוקש: צו עשה, צו הצהרתי, סעד כספי; הסכום או השווי המשוערים של חביעותים של כל הגמנים עם הקבוצה: 1,733,316 נה [סה"כ 20 מילים];

החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

¹ פורסם ק"ת חש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

- 1. בקשת אישור
- 2. כתב תביעה
- 3. תצהירים
- 4. נספחים
- 5.

חתימה

תאריך 04/04/17

